

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 ซอยสุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-259-6172

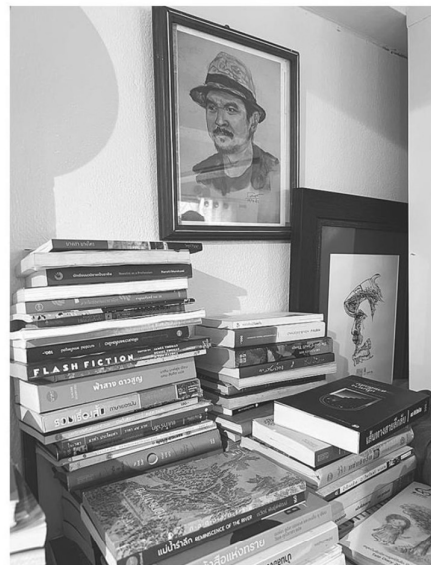
ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับประจำวันที 21 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2566 หน้า 10 มูลค่าข่าว 427,518.-

เยี่ยมบ้าน 'ไพฑูรย์-ประทีป' ศิลปินแห่งชาติเมืองสุโขทัย

ไพฑูรย์ ธีรญา ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

หนังสือคลังปัญญาภายในบ้านไพฑูรย์ ธีรญา

สุโขทัย เมืองที่มีความเจริญทางอารยธรรมที่สะท้อนผ่านสถาปัตยกรรมอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยและศรีสัชนาลัย ซึ่งได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกโลก เมืองนี้ยังรุ่มรวยศิลปิน มีโอกาสเยือนบ้านลองศิลปินแห่งชาติที่มีถิ่นพำนักที่นี่ รศ.ดร. ธีรญา สังขพันธ์านนท์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ พ.ศ.2559 ผู้ที่ใช้นามปากกาว่า "ไพฑูรย์ ธีรญา" และประทีป สุโขโสภา ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ (เพลงพื้นบ้าน) พ.ศ.2563 ผู้รังสรรค์ผลงานทรงคุณค่า ในโอกาสที่นายโกวิท ผกามาศ อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม (สวธ.) นางสาวปราณีลา เดียวพิพิธพร ผู้เชี่ยวชาญด้านเครือข่ายและชุมชน นางพรนิภา บัวพิมพ์ ผู้อำนวยการกลุ่มสวัสดิการศิลปินแห่งชาติ พร้อมคณะ เข้าเยี่ยมบ้านศิลปินแห่งชาติ

บ้านหลังแรกอยู่ใจกลางเมืองสุโขทัย บนถนนจรดวิถีถ่องของ ต.ธานี เข้าไปในซอยเล็กๆ ที่เต็มไปด้วยแปลงผักสวนครัว เป็นที่ตั้งของบ้านไพฑูรย์ ธีรญา ที่ศิลปินอยู่อาศัย และเขียนผลงานเรื่องสั้นและบทกวี บ้านปูนชั้นเดียว

ร่วมเริ่มด้วยแม่ไก่เขียวขจี ช้างบ้านมีห้องจัดเก็บหนังสือ มีมุมนั่งทำงานของไพฑูรย์ ธีรญา กับแมวขนปุกๆอยู่เคียงข้างเป็นเพื่อนภายในห้องเดิม นักเขียนผู้นี้เกิดและเติบโตที่ จ.พัทลุง เส้นทางความเป็นนักเขียนของเขาสะท้อนให้เห็นตั้งแต่วัยรุ่น ขณะศึกษาอยู่วิทยาลัยครูสงขลา เพราะนิลยที่ชอบอ่านหนังสือ

ต่อมาเมื่อเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้เกิดความมุ่งมั่นและหมั่นฝึกฝนเขียนเรื่องสั้น ควบคู่ไปการแต่งบทกวี หลังจากเรียนจบสอบเข้ารับราชการสอนโรงเรียนระดับประถม ต่อมาได้ตัดสินใจไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศึกษานิเทศก์ ช่วงเวลานี้เขาได้พบรักและสร้างครอบครัวที่ จ.สุโขทัย ก่อนปักหลักชีวิตที่เมืองรุ่งอรุณ ปัจจุบันมีตำแหน่ง รศ.ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก

ชีวิตของนักเขียนผู้นี้ถูกตีความหน้าตาที่เป็นเรื่องอย่างเต็มที่ ถ่ายทอดทักษะของการใช้ภาษาที่ถ่องแท้ เขียนควบคู่ไปกับการประพันธ์เรื่องสั้นและแต่งบทกวี ผลงานของเขาสะท้อน

ให้เห็นถึงลีลาและกลวิธีในการเล่าเรื่องอย่างมีศิลปะทางวรรณศิลป์ เป็นการแสดงทัศนคติเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อสังคมไทย ด้วยประเด็นที่หนักแน่น และการดำเนินเรื่องกระชับ ชวนให้ผู้อ่านได้ขบคิด เห็นภาพชัดเจนแม้จะถ่ายทอด

'ก่อกองทราย' เรื่องสั้นรางวัลซีไรต์ผ่านตัวอักษร
ผลงานเขียนในนาม ไพฑูรย์ ธีรญา มี

โกวิท ผกามาศ อธิบดี สวธ. พร้อมคณะ เยี่ยมบ้านไพฑูรย์ ธัญญา ศิลปินแห่งชาติ

ทั้งบทกวีและเรื่องสั้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2521 พร้อมกับเพื่อนนักเขียนรุ่นใหม่ในเขตปริมณฑล รอบๆ บ้านเกิด เป็นสมาชิกก่อตั้งของกลุ่ม นาคกร กลุ่มศิลปินวรรณกรรมที่สำคัญของหัว เมืองปักษ์ใต้ เรื่องสั้นเล่มแรกที่ได้รับรางวัล วรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน

(ซีไรต์) ประจำปี พ.ศ.2530 คือเรื่อง ก่อทอง ทราย ที่เขียนปี พ.ศ.2527 หลังจากนั้นศิลปินมี ผลงานเขียนตีพิมพ์อยู่เรื่อยๆ

นอกจากนามปากกา ไพฑูรย์ ธัญญา นักเขียนยังใช้นามปากกาหลายชื่อด้วยกัน อาทิ กำซา เชื้อชวาวา ใช้กับผลงานเรื่อง การเก็บข้าวด้วย และลีลาอ่อนเหนือเรียรววง นามปากกา บรรทัดทุทักฮิน ใช้กับผลงาน บทกวีเรื่อง มือที่ว่างเปล่า และนามปากกา สี ด้า ดอกแควว ใช้กับผลงานบทกวี เจ้าวาง น้อยนอนนิ่งบนเตียงดำ นอกจากนี้ยังเป็น นักวิชาการเขียนตำราทฤษฎีวรรณกรรมและ หนังสือรวมบทความวิชาการซึ่งได้รับการ ตีพิมพ์เผยแพร่ในวงกว้าง และเป็นผู้พิชิต ตน บ่มเพาะ ปลุกฝัง สร้างนักอ่านและนัก เขียนซึ่งเป็นเยาวชน โดยการทำโครงการค่าย วรรณกรรมสัญจรประสบผลสำเร็จยาวนานถึง 25 ปี ปัจจุบันเป็นทั้งครู นักเขียน นักวิชาการ เดินสายมอบความรู้หลายแห่งในแถบภาค เหนือตอนล่าง

“ในกระแสการวรรณกรรม มาถึงจุด ที่หมดยุคทองของการอ่าน และโรงพิมพ์ก็น้อย ลง เพราะปัจจุบันคือยุคดิจิทัลไปหมดแล้ว นัก เขียนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่จะเขียนนิยายในกระแส ที่วัยรุ่นชอบอ่าน ส่วนงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ อาจจะไม่มีมากเท่า แต่ก็มีส่วนที่รองรับนักเขียน ทั้งรางวัลซีไรต์ รางวัลพานแว่นฟ้า หรือรางวัล เชเวนบูคเอดเวิร์ด แต่ทั้งนี้ยังขาดช่องทางในการ

ประทีป สุขโสภาก ศิลปินแห่งชาติแสดง เพลงขอทาน

เผยแพร่ อีกทางที่ช่วยในการเผยแพร่ทักษะ ด้านวรรณศิลป์ คือ โครงการศิลปินแห่งชาติ สัญจร ซึ่งก็หยุดในช่วงโควิด-19” ไพฑูรย์ กล่าว

ศิลปินแห่งชาติบอกว่า กำลังเก็บ ข้อมูลเพื่อนำมาเรียบเรียงเขียนนิยายเกี่ยวกับ ญญิติญญ เรื่องราวในภาคอีสาน เรื่องมีความ ย้อนยุคตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ส่วนโครงการในอนาคตที่อยากทำเป็นการเปิดคอร์สสอนทักษะ การเขียนเรื่องสั้น วรรณกรรม บทกวี รวมถึง การใช้ภาษาต่างๆ เพื่อเป็นอีกช่องทางให้กับผู้ที่ สนใจอยากเขียนได้เข้ามามีการศึกษา

บ้านหลังถัดไปมุ่งหน้าสู่ อ.สวรรคโลกที่ บ้านของประทีป สุขโสภาก ศิลปินเพลงพื้นบ้าน ผู้มุ่งมั่นถ่ายทอดความรู้ที่สั่งสมมากกว่า 50 ปี โดยเปิดบ้านให้เป็นสถานที่แสดงและฝึกสอน เพลงพื้นบ้านสำหรับผู้สนใจ แม้ว่าครูเพลง จะมีปัญหาสุขภาพแต่ไม่เคยจะหยุดความตั้งใจ ถ่ายทอดวิชาให้แก่ผู้สนใจ ที่บ้าน ครูประทีป

พร้อมภรรยาต้อนรับด้วยรอยยิ้มอบอุ่น และได้นั่งสนทนากันอยู่ตรงลานกว้างกลางบ้าน

ครูเพลงผู้นี้ได้ฟื้นฟูการเล่นกรับชนิด กลมสองคู่ที่สูญหายให้กลับคืนมา อีกทั้งยังมีความรู้และเชี่ยวชาญการขับร้องเอื้อนเสียง ออกลิลาทำทางไปพร้อมกับมือที่ไวรับเพื่อ สร้างจังหวะของบทเพลง บทเพลงที่ประพันธ์ ส่วนใหญ่มาจากนิทานชาดก นิทานพื้นบ้าน ตำนานท้องถิ่น เพลงที่โด่งดังมากคือ เพลง ขอทาน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวทั้งทำนองกรับ ทำนองโทน ทำนองโหม่ง ทำให้เกิดมโนภาพ และสุนทรียภาพในยามแสดง

บทเพลงอีกมากมายที่ครูประทีปได้ ประพันธ์แต่งเดิม เช่น เพลงแห่นาค เพลงแห่ นางแมว เพลงรำไท่น เพลงแหล่ต่างๆ ซึ่งได้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเพลงพื้นบ้านทั้ง ในระบบและนอกระบบการศึกษา จนกระทั่ง เกษียณจากข้าราชการครูก็ยังทำหน้าที่เป็นครูผู้ ส่งต่อความรู้ให้แก่ศิษย์จนถึงปัจจุบัน ลานกว้าง หน้าบ้านเป็นห้องเรียนพร้อมกับเครื่องดนตรี กรับคู่กาย ถือเป็นเครื่องดนตรีชิ้นแรกที่เหล่าผู้ มาเรียนต้องฝึกจับจังหวะให้ได้ เพื่อพัฒนาการ เล่นดนตรีในขั้นต่อไป

ครูประทีปกล่าวว่า ตลอดชีวิตที่เล่น เพลงพื้นบ้านล้วนมาจากความตั้งใจอยากจะ เผยแพร่ศิลปะการแสดงนี้ให้คงอยู่ต่อไป ใน อดีตเคยแต่งผลงานเพลงพื้นบ้านมากมาย แต่ เสียหายที่ไม่เคยได้เก็บข้อมูลผลงานไว้ ที่ผ่าน มาพยายามเก็บผลงานเพื่อนำไปเผยแพร่หรือ ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อคนรุ่นหลัง ส่วนผู้เรียน มาจากทั่วประเทศ ตนสอนเท่าที่สอนได้ เริ่ม จากพื้นฐานการใช้กรับ เพื่อให้ง่ายใจจังหวะ และทำนอง ก่อนจะขับร้องไปพร้อมกับเพลง และไปต่อยอดด้วยตัวเอง อีกช่องทางคือ การศึกษาผ่านคลิปวิดีโอการสอนที่มีในยูทูบ สามารถไปเรียนรู้ได้ หรือจะมาเรียนที่บ้านของ ครูก็ได้” ครูประทีปกล่าว

“ต้องยอมรับ ในปัจจุบันเด็กรุ่นใหม่ สนใจเพลงพื้นบ้านน้อย บางคนก็สนใจเพราะ ไม่เคยเห็นการเล่นดนตรีลักษณะนี้ แต่อย่าง น้อยก็คิดว่าพวกเขายังมีความสนใจที่ยอยากจะ เรียนรู้ความเป็นมา ครูเองยังเล่นดนตรีไว้วาง ยังเดินหน้าถ่ายทอดความรู้เรื่องเพลงพื้นบ้าน และแต่งเพลงบ้างตามโอกาสให้ศิลปะเหล่านี้ ยังอยู่สืบไป” ครูประทีปบอกด้วยรอยยิ้ม ก่อน แสดงเพลงพื้นบ้านพร้อมเล่นกรับให้ชมเป็น พิเศษในโอกาสมาเยือนบ้านศิลปินแห่งชาติ.